

[H. C. Toff.]

en vis bremse på den bemyndigelse, som blev givet den siddende landbrugsminister.

Ministeren skal nu ud over at have denne indstilling fra eksportudvalg, subsidiært vedkommende branche — det er det, der nu pålægges ham i det af ministeren stillede ændringsforslag — også forhandle med det i loven nævnte kontaktudvalg. Jeg går ud fra, at den højtærede landbrugsminister ikke én gang til kommer i tvivl om, at der i loven står, at han skal forhandle med det nævnte kontaktudvalg, og at ministeren ikke i fremtiden kan tillade sig at undlade en sådan forhandling under påberåbelse af tidsnød. Der skal altså først ske en indstilling, og efter denne indstilling skal der ske en forhandling med kontaktudvalget, inden ministeren kan lave et centralsalg til lande med centralindkøb.

Under første behandling rejste jeg ligeledes spørgsmålet om eventuelle nye eksportørers muligheder, og jeg havde håbet, at ministeren i udvalget ved et samråd dér ville have givet tilsagn om, at loven ville blive administreret på en sådan måde, at både gamle og nye eksportører kunne få andel i eksporten. Men atter her spillede tidsnøden ind for den højtærede landbrugsminister — han kunne ikke være til stede ved det sidste udvalgsmøde; dette skulle helst afsluttes med afgivelse af en betænkning, da man ellers ikke kunne overholde folketingets normale tidsfrister for en sags behandling. Denne sag skulle afsluttes inden 1. april, for at den trufne rammeaftales første kontingenter — centralsalgets første kontingenter til Jugoslavien — kunne leveres til den aftalte tid. Det vil i virkeligheden sige, at der må være sket opkøb allerede inden lovens vedtagelse, inden der var lovhjemmel for aftalen, ellers kunne man simpelt hen dårligt nå efter lovens vedtagelse ved tredje behandling at købe de nødvendige dyr, få attesterne godkendt og i orden og dyrene sendt ud af landet og leveret i Jugoslavien.

Alt dette må give mig anledning til til

landbrugsministeren at sige: den højtærede minister må i fremtiden drage omsorg for, at hans lovforslag forelægges folketinget i så god tid, at der levnes tinget en rimelig tid til forslagenes behandling, så at man ikke på grund af tidsnød stiller folketinget over for et for forceret tempo på afgørende lovgivningsområder.

Som jeg gav udtryk for ved første behandling, er bemyndigelseslove ikke noget, der har det konservative folkepartis velvilje, og jeg gav udtryk for, at vi ønskede at begrænse bemyndigelseslove til det mindst mulige. Jeg havde derfor også håbet på, at vi under udvalgsbehandlingen kunne have begrænset denne lovgivning om centralsalg til lande med centralindkøb til kun at omfatte salg af avlsdyr. Vi har imidlertid ikke kunnet afvise, at de samme problemer, der har været med avlsdyrsalget, kunne opstå for andre varegrupper i lande med centralindkøb, og man kunne jo så henvise den højtærede minister til da at komme til folketinget på ny, selv om det må erkendes, at det ville være mere kompliceret for den højtærede minister og til tider, hvor folketinget ikke er indkaldt, næsten umuligt for ham.

Når vi da vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, skyldes det, at vi ved, at loven senest i næste folketingssamling på ny må forelægges folketinget, idet loven udløber næste sommer, og hvis man på det tidspunkt på ny ønsker at forlænge denne lovgivning, vil vi forbeholde os vor stilling dertil til den tid. Vor stilling vil da i høj grad være afhængig af, hvor nødvendigt det indtil da efter vor mening har været for ministeren at have denne udvidede bemyndigelse til centralsalg for alle varegrupper af landbrugsvarer til lande med centralindkøb.

Jeg vil derfor i dag henstille til den højtærede minister, at nye eksportører, det unge initiativ, ikke udelukkes ved denne lovgivning, ligesom jeg vil henstille til ministeren, at der i de centrale eksportorganer, han i kraft af loven får mulighed for